

Filozofická fakulta Univerzity Pardubice

Ústav historických věd

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Marcela Strouhalová

Hrabě Jan Adam Hrzán z Harasova. Zrození barokního kavalíra?

Pardubice 2010, 54 stran textu

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Kubeš, Ph.D.

Marcela Strouhalová zvolila ve své bakalářské práci téma, které spadá do současného trendu, kdy se historické bádání o šlechtě, i o barokní, nesetkává s vlnou nezájmu. Tématem bakalářské práce byla zvolena osoba hraběte Jana Adama Hrzána z Harasova (asi 1626 – 1681). Toto rozhodně nebyla špatná volba, neboť se jedná o zajímavou osobnost barokního šlechtice, který se v průběhu svého života dokázal vypracovat a dosáhnout významných funkcí, ačkoliv původně vůbec nepatřil mezi důležité a významné šlechtice.

Autorka svoji bakalářskou práci přehledně rozčlenila do šesti základních celků. Po vymezení cíle práce dostatečně osvětlila historii rodu Hrzánů z Harasova. V následné kapitole se již dostáváme k vlastnímu tématu bakalářské práce – osobě hraběte Jana Adama Hrzána z Harasova, kde ve dvou kapitolách sledujeme jeho výchovu, vzdělání a také sňatky. Třetí kapitola nás seznamuje s kariérou – titulárním vzestupem a úřednickou profesí sledovaného šlechtice. Ve čtvrté a páté kapitole se autorka soustředila na majetkové poměry a rodinu Jana Adama Hrzána z Harasova. Problematika reprezentace, která zahrnuje stavební aktivity, rezidence, dvůr a služebnictvo, je nastíněna v poslední šesté kapitole.

Hlavní přínos bakalářské práce tkví v tom, že autorka poukázala na velice zajímavou osobnost hraběte Jana Adama Hrzána z Harasova, který je názorným příkladem toho, jak si barokní šlechtic v rámci možností své doby a stavu cílevědomě budoval kariéru. Z textu práce je dobře patrné, že s budováním své kariéry začal Jan Adam Hrzán z Harasova v řadových funkcích, postupně stoupal přes posty úředníka nižšího stupně zemské správy a usiloval o získání postů vyšších. Dříve než se mu podařilo dosáhnout funkce nejvyššího lovčího v Českém království a než byl jmenován mimořádným místodržícím, tak se neúspěšně snažil i prostřednictvím přímluvy svého tchána dosáhnout úřadu nejvyššího mincmistra. Pro svoji kariéru tedy dokázal obratně využít i plodů sňatkové politiky, koneckonců jeho manželky pocházely z významných šlechtických rodin. Dále je také objasněno, jak dostatečně si Jan Adam Hrzán z Harasova byl vědom toho, že určitému stupni jeho postavení odpovídá i patřičná míra reprezentace v podobě staveb, udržování dvora apod. Opravdu tedy lze prohlásit, že jsme mohli sledovat zrod „barokního kavalíra“, který si kromě jiného uvědomoval i důležitost univerzitního vzdělání svých dětí.

Ovšem nedostatkem práce je problematická pramenná základna, prameny jsou někdy torzovité, spousta skutečností vůbec neznáme, některé můžeme jen tušit či odvozovat. V pramenné základně spatřuji největší slabinu bakalářské práce, ale myslím si, že i kdyby byl k osobě Jana Adama Hrzána z Harasova pramenů dostatek, tak hlavní poznatky a závěry

bakalářské práce změněny nebudou. Vzdor problematickým pramenům dokázala Marcela Strouhalová vytvořit vyváženou a přínosnou práci, kterou doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou **výborně**.

V Bransouzích 8. 8. 2010

Jakub Nobicht